

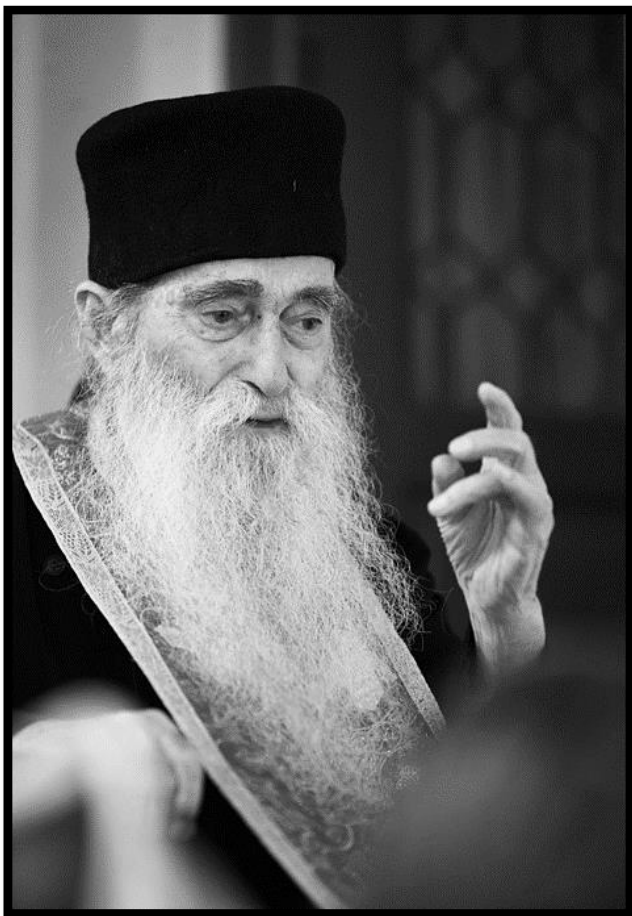

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

Se leapădă mulți de viața aceasta și de lucrurile vieții, dar puțini se leapădă și de voile lor. Bine spune despre aceștia și cuvântul dumnezeiesc: «Mulți chemați, dar puțini aleși» (Matei XX, 14) – Sfântul Simeon Noul Teolog

Nr. 262 / 26 august 2018

**PĂRINTELE ARSENIE
PAPACIOC**

1914-2011

**INTERVIU: „DUHOVNICUL
ARSENIE PAPACIOC PRIN OCHII
PĂRINTELUI IEREMIA DE LA PUTNA”**

**DUHOVNICUL
ARSENIE PAPACIOC**

– 13 august –

Este ziua de naștere a părintelui Arsenie Papacioc. Ar fi împlinit 104 ani. Prin ce era deosebit ca părinte duhovnicesc?

Părintele Arsenie era un suflet tânăr, un suflet viu. La o aniversare de-a lui, de Adormirea Maicii Domnului, după ce a fost felicitat la sfârșitul slujbei, a spus „Eu acum am 88 ani, dar cu sufletul tot tânăr sunt”. Și avea el vorba asta „Să fim puțin bătrâni la tinerețe ca să fim tineri la bătrânețe”. Exemplifica deplin aceste cuvinte. Era un suflet tânăr, un suflet viu, atrăgea, avea un magnet interior. Nu prea poate fi pusă în cuvinte, ca să înțelegi atracția aceasta. Era trăită, era simțită.

L-ați cunoscut pe Părintele Arsenie când erăți în clasa a XI-a. Sfinția Sa era foarte iubit de tineri. De ce îi fascina? Ce sfaturi le oferea?

Venea foarte multă lume la el, mulți tineri. Își plângeau problemele

acolo și, firește, erau mângâiați. Părintele era un mare mângâietor, asta făcea el: mângâia suflete și dădea nădejde, dar toate prin harul lui Dumnezeu.

Părintele Arsenie Papacioc l-a văzut pe Mântuitorul viu în închisoare și trăsăturile Mântuitorului s-au imprimat în el. De aceasta emana harul din el.

Părintele atrăgea fără cuvinte. Prezența lui era o căldură, te simțeai foarte bine chiar dacă îl vedeai pentru scurt timp, că așa erau condițiile. Erau întotdeauna mulți oameni la el și mai era și bolnav din când în când..

Inima lui a știut să se facă locaș al lui Dumnezeu, să-L aibă pe Mântuitorul ca oaspete și să cineze cu El.

Arhim. Arsenie Papacioc a fost unul dintre cei mai iubiți duhovnici. Din alte relatări ale sfinției voastre am aflat că părintele era foarte deschis și înțelegător ca duhovnic. Era uneori și aspru, autoritar?

Părintele nu se arăta a fi sfânt. Vorbea spontan, nu făcea caz de nimic. Vorbea firesc cu tine despre problema ta. În dialog se așeza întotdeauna la nivelul celui cu care discuta. Nu a avut niciodată vreo pretenție de om îmbunătățit sau superior. Când ne oferea sfaturi, de multe ori spunea: „Îți vorbesc frăției tale ca să aud și eu”. Pentru că nu se impunea prin semne mai vizibile, puteai ușor să-l desconsideri, așa cum și Mântuitorul Se lasă desconsiderat de oameni, cu toate că e Atotputernic și Atotștiutor. Autoritatea oamenilor sfinți nu se impune. Autoritatea lor

emană, se face înțeleasă, dar nu obligă. Dar noi, fiind mai grosieri, îndărătnici, până învățăm acest limbaj al delicateții și, implicit, voia lui Dumnezeu cu noi, ne putem înșela de multe ori considerând a fi o autoritate ceea ce nu este de fapt și desconsiderând adevărata autoritate.

Deși nu se impunea prin autoritate, Părintele Arsenie era totuși cunoscut ca un om sfânt?

Da. Odată, când am fost în Sfântul Munte la Părintele Dionisie Ignat de la Colciu, acesta a vorbit cu mare respect despre el. Părintele Dionisie nu ieșise din Sfântul Munte de 70 ani, adică de când a venit acolo.

În vara anului 2002 am mers la el și când să mă recomand, i-am spus cu oarecare mândrie: „Părinte, eu mă spovedesc la Părintele Arsenie”. Părintele s-a oprit și a zis: „O, părintele Arsenie! Omul lui Dumnezeu!” A vorbit despre el cu foarte mare respect. Faptul acesta m-a rușinat: acest părinte sfânt mi-a arătat că vin de la un alt sfânt pe care nu-l apreciam la cuvenita valoare.

Tocmai pentru că Părintele Arsenie nu se impunea, oferea cuvântul său, dar nu îl impunea. Trebuia ca tu să înveți să-l apreciezi și să-i dai autoritatea care i se cuvenea.

Probabil că Arhimandritul Arsenie a fost unic între duhovnicii români. Totuși, l-ați putea asemăna cu vreunul dintre marii trăitori ortodocși?

Pe Părintele Arsenie îl găsesc foarte apropiat ca trăire și ca duh cu Sf. Porfirie Căvsocalivitul. Punea

același accent pe relația vie, personală cu Mântuitorul, Maica Domnului și sfinții. Dar și cu Părintele Sofronie Saharov îl găsesc asemănător în mai multe aspecte.

Părintele Arsenie Papacioc vorbea mereu despre pace și iubire. În perioada actuală, deși împlinim un secol de la Marea Unire ca țară, suntem cam dezbinați și tulburați. Vă mai amintiți ce recomandări făcea părintele referitoare la liniștea sufletească, la înțelegerea dintre oameni?

Părintele Arsenie avea foarte multă încredere în poporul român, în destinul lui, în felul cum a știut să întrupeze Evanghelia, să întrupeze răbdarea, în felul cum a știut să-și poarte crucea și suferințele.

Părintele prețuia spiritualitatea românească care nu iese foarte mult în evidență, nu este stridentă, în schimb nu e neapărat mai departe, ci poate chiar mai aproape de Mântuitorul, în raport cu celelalte spiritualități ale lumii ortodoxe.

E bine să știm că suntem un popor cu mari resurse de înțelepciune și de cumpătare și anumite reacții mai stridente ar fi bine să ne dea de gândit, să le analizăm și să ne delimităm de ele.

Spuneați într-un interviu că Părintele Arsenie v-a schimbat personal prin modul lui de a fi. Cum era Părintele?

Părintele Arsenie avea un suflet bine-mirositor și o noblețe extraordinară. Nu se poate spune în cuvinte noblețea care emana din

sufletul lui. Respecta foarte mult persoana celuilalt. Era un om foarte delicat, așa l-am simțit, așa îl păstrez eu în inimă. Și această noblețe venea din smerenie. Smerenia îl respectă pe celălalt, îi vede valoarea lui. Asta cucerea, știa cum să ia pe fiecare om. Iar pe lângă faptul că avea o foarte mare dragoste, avea și un mare discernământ. Detecta imediat problemele tale duhovnicești, știa să punteze ce e mai grav și să te ajute.

Din păcate, oricât am vorbi despre un asemenea om e foarte greu de exprimat cum era de fapt. Dacă nu îl întâlnești nu prea poți să știi și întâlnirea cu el este un dar de la Dumnezeu, e o minune.

Sfântul este „cea mai rară minune”, așa cum îi plăcea Părintelui să spună când făcea referire la monahism. E o experiență unică care se percepe prin multe canale și nu se poate spune doar în cuvinte. E greu. Surprindem anumite lucruri, dar întâlnirea cu astfel de persoane este un eveniment, practic. Prin tot ce era el ca om exprima faptul că era un locaș al Duhului Sfânt, că era unul dintre „purtătorii de Dumnezeu Părinți ai noștri”.

Sursa: basilica.ro

SFÂNTUL ANTONIE CEL MARE

251-356

CUVINTE DE FOLOS

▪ Nu-ți descoperi gândurile tuturor, ci numai aceluia care îți pot tămădui sufletul.

▪ Cugetând la cele despre Dumnezeu, fii evlavios cu prisosință, bun, cuminte, blând, darnic după putere, îndatoritor, necertăreț și cele asemenea. Căci aceasta este avuția sufletului care nu poate fi furată: să plăci lui Dumnezeu prin unele ca acestea, și să nu judeci pe nimeni sau să zici: cutare este rău și a păcătuit; ci mai bine este să-ți cauți de păcatele tale și să privești în tine purtarea ta, de este plăcută lui Dumnezeu. Căci ce ne privește dacă altul este rău?

▪ Celui ce nu știe să deosebească binele de rău, nu-i este îngăduit a judeca pe cei buni sau pe cei răi. Căci bun este omul care cunoaște pe Dumnezeu.

▪ Dă-ți seama că trebuie să te arăți oamenilor neîncetat. Dar prin purtarea cea bună și prin fapte. Căci și bolnavii află și cunosc pe doctorii binefăcători și izbăvitori nu din vorbe, ci din fapte.

Sursa: basilica.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 28 august	18:00	Vecernia, Litia
Miercuri 29 august	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → <i>Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul</i>
Sâmbătă 1 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică 2 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București